

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9370/2025
08.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Маја Ђинђић Нур из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник адвокат Алит Амзић из ..., ради утврђења ништавости предуговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3809/2024 од 04.12.2024. године, у седници одржаној 08.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3809/2024 од 04.12.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3809/2024 од 04.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 414/23 од 25.04.2024. године ставом I изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је предуговор о купопродаји непокретности солемнизиран пред јавним бележником Драгишом Нешићем број ОПУ: 448-2022 од 22.06.2022. године, закључен између тужиоца и туженог, ништав као привидан правни посао, што је тужени дужан да призна и трпи брисање уписа предзабележбе са роком оправдања 05.08.2022. године на непокретностима које су биле предмет предуговора о продаји у катастру непокретности. Ставом II изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 63.950,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3809/2024 од 04.12.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца чији је основ утврђење ништавости предуговора о купопродаји непокретности, тако што је оцењено да је тужбени захтев неоснован.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега је одлучено као у ставу првом изреке. Ревидент није уз ревизију приложио другачије одлуке судова које би биле предмет оцене испуњености услова за одлучивање о посебној ревизији. Без утицаја су ревизијски наводи којим ревидент оспорава оцену доказа, имајући у виду да на тај начин заправо оспорава правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања, а што није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења ништавости предуговора тужилац је поднео 04.04.2023. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара, која не прелази ревизијски цензус.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић